

- 17 Resolvitur cum distinctione : & vide n. 36. & 37.
- 18 Quid si ex contractu vocetur proximus de familia, & quid in retractu, remissivè.
- 20 Si pluribus nominatim relinquatur fideicommissum, omnes simul admittuntur: quod dupliciter limitatur.
- 21 Cum controversitur, an sit representatio locus in ultima voluntate, inspicitur debet voluntas testatoris, quæ si lateat, ex conjecturis est investiganda.
- 22 Prima expenditur conjectura ad representationis exclusionem, de qua est controversia, & n. 23.
- 24 Traditur secunda : & videas n. 29.
- 25 Adicitur tertia.
- 26 De aliis similibus, remissivè.
- 27 Succedit alius casus, ubi cessat representatio ex mente testatoris.
- 28 Non datur representatio, si quis filios, & nepotes vocaverit ad fideicommissum, diversos gradus constituens.
- 31 Representatio quoad descendentes usque in infinitum procedit.
- 32 Ampliatur.
- 33 Utrum detur representatio in filiis legitimatis scripto, naturalibus, & adoptivis? remissivè.
- 34 In ascendentibus nulla est representatio.
- 38 De prelatione inter patruum, & nepotem qui late discernunt, & n. 41.
- 39 Nepos per representationem patruum excludit, ex communi.
- 40 Qui contra pro patruo teneant, recensentur.
- 41 Qui distinxerint.
- 43 Nepos cum patruo concurrens, quo jure præferatur in successione.
- 44 Potissimum fundamentum, quod pro nepote in patruum expenditur.
- 45 Contextus Latino idiomate legis Taurina de representatione agentis.
- 46 Interpretes ad ejus intellectum consulendi laudantur.
- 47 Duplex casus ejusdem legis proponitur circa successione in majoratu per representationem, & n. 48.
- 49 Sancis quarti Regis intrusio adversus legem referuntur.
- 50 Ampliatur Regia Constitutio, etsi patruus nepote major natu sit.
- 51 Ubi nepos est patruo major ætate, etiam de jure communi ille præferatur, ex omnium ferè sententia.
- 52 Ampliatur Taurina Constitutio, licet primogeniti institutor vocaverit expressè, majorem ætate.
- 53 Ampliatur item, si nepis cum patruo de successione contendat.
- 54 Extenditur ad proneptem, si cum patruo magno concurrat.
- 55 In primogeniis Hispania representatio semper admittitur, nisi expressim à fundatore exclusa reperitur.
- 56 Representatio locum habet in filio secundo, aut tertio genito, etsi nunquam primum gradum successionis obtinuerint: quod exemplo declaratur.
- 57 Ampliatur.
- 58 Representatio in majoratibus Hispania est locus, tamen si de clausulis institutionis non appareat. Idem erit si ex contractu majoratus originem duxerit.
- 59 Intellectus genuinus Taurina legis.
- 60 Quoad representationem attenditur mors non possessoris majoratus intrusæ, sed veri, ac legitimi successoris, qui de jure debebat possidere.
- 62 Alia clausula ejusdem Taurina legis subjicitur.
- 63 De transversalium cognatorum differentia quoad successionem majoratum.
- 64 In transversalibus respectu institutoris, & in descendentes ab ultimo possessore, representatio usque in infinitum procedit.
- 65 Similiter in descendentes à fundatore, qui à latere possessori junguntur.
- 66 Idem juris est in transversalibus, tam institutoris, quam ultimi possessoris, licet controversetur.
- 68 Utrum isto casu nepos, cujus pater nunquam primum gradum successionis obtinuit, per representationem patruum excludat, & n. 69.
- 70 Generaliter in omni majoratu apud nos per representationem indistinctè succeditur, nisi illa expressis verbis rejiciatur.
- 71 Subsequitur litera ultima clausula, qua præfata lege continetur.
- 72 Ut repellatur jus representationis in primogeniis Hispania, nulla sufficiunt conjectura, sed expressa voluntas institutoris desideratur.
- 73 Ubi constituitur de voluntate fundatoris, quod voluerit representationem removere, cessat legis regia dispositio.
- 74 Olim per manifestas præsumptiones non admittebatur representatio, ex conjecturata mente fundatoris: hodie non utique, nisi expressè representatio prohibeatur.
- 75 Representatio non excluditur quoad, etsi auctor majoratus vocaret

- ret primogenitum, & post eum secundogenitum.
- 76 Decisio legis Cum avus, de condit. & demonit. extenditur ad contractus, & alios actus inter vivos.
- 77 Ad donationes causâ mortis.
- 78 Ad commendas Indorum.
- 80 Ubi fundator disposuerat, ut succederet filius major superstes, ambigebatur an nepos patruo præponendus?
- 81 In feudis an succedatur per representationem.
- 82 Quid in Hispania.
- 83 Feudum in dubio an ex pacto, & providentia, vel hereditarium præsumitur.
- 84 In emphyteusi an sit locus representationi, remissivè: & quid apud nos.
- 85 Quid in jure patronatus Ecclesie, & libertorum, remissivè.
- Representatio regulariter locus est dandus, ibid.
- 86 Quid in anniversariis, remissivè.
- 87 In Indorum commendis succeditur per representationem inter descendentes.
- 88 In vinculis perpetuis (quæ in Hispania veri sunt majoratus,) per representationem succeditur.
- 89 Quotiescunque in Hispania, feudum, emphyteusi, jure patronatus, & similia jure majoratus ita deferuntur, ut sine divisione transferantur, erit representationi locus.
- 90 In bonis per Regem donatis in majoratum jure representationis succeditur.

CAPUT XXXVIII.

Ad Num. 1.

A Nceps ventilanda quæstio proponitur, & frequens, quam regia egerit constitutione merito scribit Cevall. *comm. cont. comm. n. 398. num. 1.* num scilicet in successione fideicommissi familiaris relicti ex proximitas vocatorum sit æstimanda ex persona testatoris, vel ultimi possessoris, per cujus obitum successio defertur: de qua Molin. *de primogen. lib. 3. cap. 9. Simon de Præcis de interpret. ultim. volunt. lib. 3. interpret. 3. dub. 4. Amat. variar. resol. 10. Thefaur. Pedemont. decis. 64. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 628. Mantie. de conjectur. ult. volunt. lib. 8. tit. 12. Cevall. d. q. 398. Roland. à Valle conf. 100. lib. 1. Fachin. controvers. lib. 4. cap. 85. Castill. controvers. lib. 3. cap. 19. n. 140. cum aliis, Fufar. de substit. quæst. 484. Peregrin. de fideicommiss. art. 20. & D. de Faria Covar. Enucleat.*

cæteri, quos congestit Castill. numero 136.

Sententia Socini, de qua hic mentio fit, tenet ex persona ultimi possessoris esse judicandum, quis sit ad succedendum proximior, quem sequuntur Gutierrez. *lib. 3. Practic. q. 66. n. 11.* uterque Molina & Castill. *ubi proximè, Valenz. concl. 97. n. 214. Matienz. in l. 8. gloss. 1. n. 2. tit. 11. lib. 5. Recop. Barbosa collect. cap. Licet, n. 17. de vot. & alii ferè innumeri, quos congerit Amat. num. 2. ac Cevall. n. 1. atque Castill. Videas infra n. 12. 13.*

Quæ opinio ab omnibus limitatur primò, si ex voluntate disponentis appareat, quod sibi placuit, proximitatem ex sua persona esse considerandam, quia ipsius expressæ, aut tacitæ dispositioni omnino standum erit. Molin. *d. cap. 9. n. 20. in fin. Amat. n. 31. Gutierrez. ubi proximè, Cevall. num. 6.* Secundo, si proximior ultimo possessori de familia testatoris non existat. Molin. *d. cap. 9. n. 2. Amat. n. 4. Gutierrez. n. 10. Paz de revent. cap. 26. n. 23. Molin. sup. d. tract. 2. disp. 627. n. 12.*

Quamquam hæc opinio Socini D. 4 Covarruvias displicuerit, à peris que tamen amplectitur, & apud nos in præxi est recepta, teste Matienzo *ubi supra*, ideo forsitan, quoniam per ipsum inexticabilius licium amputatur occasio, quæ in antiquis necessariò orientur, si proximitatem primo testatori investigari oporteret, quod quidem perdifficile, aut impossibile foret, ut rectè animadvertit Molin. *d. cap. 9. n. 13. & ibi Addition. Molin. d. tract. 2. disp. 628. n. 1. vers. Hæc sententia.* Et in majoratibus ita est tenendum proculdubio, etiam in transversalibus, ut noster Molin. probat *d. cap. 9. & ibi Addition cum plurimis.*

Ibi: Huic opinioni suffragatur.

Hoc argumento utuntur uterque Molina, Fachin. Cevall. & alii laudati supra, n. 1. nec abs re, propter similitudinem quæ inter feudum, & hujusmodi fideicommissum versatur. Amat. *resol. 75. n. 16. & 17.* Verùm objectioni satisfacit Molin. *d. cap. 9. n. 19.* pro Socino, adversus eos qui contra ipsius sententiam argumentum de feudo retorquent, ex cap. 1. §. ult. de succession. frat. ut videre est apud eundem Molin. num. 8.

6 Quoad successionem feudi duplex extat communis sententia. Quibusdam videtur, indistinctè quoad proximitatem successorum inspicienda persona primùm acquirentis. Tondut. *sup. cap. 24. n. 25.* Bald. *in d. cap. 1. §. ult. de success. frat. n. 2.* quod plures admittunt, deficiente linea ultimi possessoris. Alii distinguunt inter feudum ex pacto ac providentia, & hæreditarium, ut in hoc attendatur persona ultimi possessoris, in illo ejus, qui primò acquisivit. Consulte Amat. *de resol. 10. ex n. 13.* qui nonnullos cumulat.

Ibi: *Feudum autem hæreditarium.*

7 Feudum hæreditarium est illud, quod acquirenti, ejusque hæredibus conceditur, & hoc ad quoscunque etiam extraneos hæredes spectat, de quo, & aliis feudorum differentis agit Greg. Lop. *in l. 6. gloss. 4. tit. 26. p. 4.* Molin. *de just. & jur. tract. 2. disp. 472.* Jul. Clar. *Sentent. lib. 4. §. Feudum, q. 9. ex n. 2.* & ego prænotavi *variar. lib. 2. cap. 18. à n. 59.*

Ad Num. 2.

8 Licet hæc ad rem non conferant, ut D. Covar. admonet, vide Menoch. *de præsumpt. lib. 4. præf. 75. à n. 9.* qui tenet, fratres substitutos pupillo per communem parentem, illi æqualiter successuros, et si utrimque conjuncti pupillo omnes non sint. Parlad. *quotid. lib. 3. q. 8. n. 3.*

9 Hic opportunè meminisse placet pulchræ quæstionis, num scilicet proximitas computetur ex persona patris defuncti, vel pupilli, cum pupillariter substituitur proximus de familia, vel qui de jure succedere debet, de qua latissimè per Amat. *d. q. 10. à n. 71.* qui contra alios resolvit, proximum testatori admittendum, licet alius proximior pupillo concurrat.

Verf. Idcirco pro Socini sententia.

10 Hoc idem argumentum pro Socino expendunt Molin. *d. cap. 9. n. 11.* Fachin. *controvers. lib. 4. cap. 85. verf. Secundum argumentum,* Molin. *d. disp. 628. n. 1. verf. Hæc sententia.* Adde Amat. *variar. resol. 10. n. 72.*

Ad Num. 3.

Præterea pro Socino adducitur Mo. destini responsum *in l. Cum ita 33. §. 1. in fideicommissio, de legat. 2.* cui Interpretes multiplicem intellectum accommodant, ut videre licet apud Alciatum, & Peraltam *in comment. ad eundem text.* Molin. *de primog. lib. 1. cap. 5. ex n. 26. & lib. 3. cap. 9. n. 6. & 17.* Fachin. *controv. lib. 4. cap. 85.* Roland. à Valle *conf. 100. n. 3. cum seqq.* Molin. *de just. & jur. tract. 2. disp. 628. n. 2. verf. Quoad secundum,* Peregrin. *de fideicom. art. 15. n. 11.* Castill. *controvers. lib. 3. cap. 19. num. 141. qui num. 139. in fin. observat quod propter ambigua Modestini verba utriusque opinionis sectatores eundem pro se textum solent expendere, diversa adhibita interpretatione.*

Verf. Sic sanè adversus opinionem.

Hanc sententiam, quam D. Covar. 12 amplectitur, nempe quod in fideicommissio familiæ relicto proximitas ad succedendum inspiciatur respectu testatoris, & non ultimi possessoris, sustinent Fachin. *ubi proxime,* Cevall. *d. q. 398. n. 4.* Sim. de Prætis *ubi sup. num. 35.* Mantic. *de conject. lib. 8. art. 12. n. 10.* Menoch. *lib. 4. præf. 75. n. 16.* Gratian. *disceptat. cap. 393. à n. 13.* & plures, quos laudat Cevall. *n. 1. & Amat. variar. resol. 10. n. 1.*

Verf. Secunda conclusio.

Proximam resolutionem D. Covar. 13 probat, & ampliat etiam si aliqui ex familia nominatim vocati reperiantur, licet adversa opinio, de qua supra, n. 2. valdè communis sit ac recepta, ut videre est apud Castill. *controvers. lib. 3. cap. 19. n. 140.* qui rectè monet, quod ex mente testatoris, ac circumstantis quæstio hæc in primis decidi debet.

14 Istud sententiarum dissidium conciliari poterit ea distinctione, quam aliqui tradidere, ut scilicet proximitas consideretur ex persona ultimi possessoris, cum hic descendentem reliquerit, qui succedat in fideicommissio, alioqui proximior testatoris præferatur adversus transversalem magis conjunctum ultimo possessori. Tondut. *resolut. civil. cap. 99. num. 23.* Amat. *cum aliis variar. resol. 10.*

resol. 10. num. 3. quod procedit tamen si ultimus possessor ex liberis testatoris non sit; nam si ab illo descenderit, procul dubio proximatas ex ultimi possessoris persona æstimabitur, prole relicta, ut D. Covar. edocet hic *ex l. Cum avus, de condit. & demonstr.* Ejus distinctionis ea ratio reddi potest, quam de primogeniis agentes perpendunt Addition. *ad Molin. lib. 3. cap. 9. sub. num. 3. ad 21.* quia ex quo fideicommissum obtinuit vocatus, etiam posteritati suæ jus ad successionem quæsitivum, à qua in aliam lineam nequit transferri, dum aliquis ex illa suscipitur. Parladot. *quotidian. lib. 3. quæst. 1. n. 1. Amat. sup. resol. 1. n. 52.*

Ad Num. 4.

15 Non minùs ardua subsequitur controversia, num in fideicommissio familiæ relicto, quod sui naturam recipit divisionem, locus sit representationi, per quam remotiores cum proximis ad successionem simul admittantur: de qua consulendi sunt Molin. *de primog. lib. 3. cap. 7. à num. 20.* Mantic. *de conject. lib. 8. tit. 9.* Salced. *de representat. lib. 3. cap. 7.* Fachin. *controv. lib. 4. cap. 84.* Molin. *de just. & jur. tract. 2. disp. 628. num. 2. verf. Circa fideicommissum,* Cevall. *comm. cont. comm. quæst. 762.* Peregrin. *de fideicommiss. art. 21.* Menoch. *lib. 4. præf. 95. à num. 14.* Cancr. *variar. part. 1. cap. 5. num. 50. cum seqq.* & plurimi apud Castill. *controv. lib. 3. cap. 19. num. 213.* qui latè disputat.

16 Est quidem communis opinio, quæ representationem prorsus repellit, cui subscribunt Molin. *d. disp. 628. num. 3.* Salced. *fusè probans à num. 14.* Valasc. *de jur. emphyteut. quæst. 50. num. 31.* & alii, quos recensent Castill. *num. 216.* qui & fundamenta adducit *n. 217.* Cevall. *suprà, à num. 58.* Salced. *n. 42.*

17 Verior tamen, ac receptor sententia docet, quod representationi sit locus cum agitur de successione fideicommissi relicti ab ascendente, aut transversali in primo gradu; tunc enim patruus simul cum nepote concurrat; non autem in ulteriore gradu collateralium, sed quoad ascendentium successionem, in infinitum. Molin. *d. lib. 3. cap. 6. num. 44. & cap. 7. n. 20.* Mantic. *sup. n. 3.* Cancr. *num. 52.* Gutierrez. *practic. lib. 3. quæst. 66. num. 32.* Marzar. *de fideicommiss. quæst. 18.* Menoch. *num. 14. & 16.* Fusar. *de substitut. quæst. 485. num. 16.* Cevall. *d. q. 762. à*

n. 87. Pascal. *de virib. patr. potest. part. 4. cap. 9. num. 25.* Pichard. *Instit. de hered. que ab intest. defer. in princ. §. 3. num. 48.* Castill. *num. 219.* ubi plures. Vide infra, *num. 37.*

18 Utrum in fideicommissio, quod familiaris competit ex contractu, representatio detur, quæstionis est, de qua Castill. *num. 254.* Salced. *sup. lib. 3. cap. 12. à princ.* ubi generaliter de representatione in contractibus disserit. Et quid in retractu rei patrimonialis, quo proximi consanguinei jure nostro uti permittuntur, videndum idem Salced. *c. 15.* Pichard. *à num. 10.*

Verf. Primum in dicto §. In fideicommissio.

19 Communiter sentiunt interpretes, in eo textu fideicommissarum intervenisse substitutionem, ita ut fideicommissum perpetuò in familia permaneret, sicut videre licet apud laudatos supra, *num. 11.* Verùm nonnullis videtur Consultum ibi de vulgari egisse substitutione, atque ita primo acceptante conjuncto, nullum superesse fideicommissum, in quo ulteriores possint succedere. Ita Molin. *de primog. lib. 1. cap. 5. num. 27.* Salced. *de representat. lib. 3. cap. 7. n. 44.* Ant. Gom. *in l. 40. Taur. num. 43.* Sim. de Prætis *de interpret. ultim. volunt. lib. 3. interp. 3. dub. 1. sol. 9.* Fab. *de errorib. pragmat. decad. 54. error. 8.*

Verf. Secundo adnotandum.

20 Quoties fideicommissum relinquitur duobus, vel pluribus nominatim vocatis, non ordine successivo, sed omnes simul admitti debent. Barbosa ex pluribus *in collectan. cap. Raynuntius, num. 1. verf. Alterocha, de testament.* quod dupliciter limitatur. Primò si filius, & pater substituantur, aut Titius, & hæres ejus, tunc quidem ordo successionis servabitur, ut post obitum patris filius, & post mortem Titii succedat ejus hæres. D. Covar. *in d. cap. Raynuntius, §. 2. n. 6. & 7.* de quo Ant. Gom. *variar. lib. 1. cap. 2. num. 4.* Fusar. *de substit. quæst. 476.* Mantic. *de conject. lib. 4. tit. 9.* Menoch. *lib. 4. præf. 70.*

Verf. Tertio ad intellectum.

21 Cum de representationis jure quæritur circa hominis dispositionem, in Qq 3 primis

primis voluntatem testatoris indagari oportet, à qua pender, an locus sit representationi, necne. Salced. *sup. lib. 3. cap. 7. n. 1.* Cancr. *variar. part. 1. cap. 5. num. 52.* Quapropter attendendum ad conjecturas, ex quibus mens percipi possit; nam sunt quædam, quibus suadet, voluisse testatorem per representationem successores admitti: & sunt aliæ, quæ contrarium demonstrant. Castill. *d. lib. 3. cap. 19. num. 220.* de utroque conjecturatum genere differunt Menoch *lib. 4. præf. 95. ex n. 14.* Salced. *de representat. lib. 3. cap. 8. cum multis segg.* Sed D. Covar. hic solum meminit præsumptionum, ex quibus rejicitur representatio.

22 Prima igitur adducitur conjectura adversus representationem, cum testator proximorem de familia vocaverit, quia non concurret vi representationis remotior in gradu. Sed etiam pro hac sententia plures existant, quos refert, ac sequitur Salced. *d. lib. 3. cap. 11. num. 5.* Amat. *variar. resol. 1. num. 40.* Castill. *d. cap. 19. num. 300.* contrariam tamen plurimi amplectuntur, ut Menoch *lib. 4. præf. 95. num. 21. & cons. 57. n. 27.* Molin. *de primog. lib. 3. cap. 8. num. 11. vers. Imò nec etiam,* & ibi Addition. Castill. *sup. lib. 2. cap. 20. num. 7. & d. cap. 19. num. 301.* Guttier. *Practicar. lib. 3. quæst. 67. n. 31.* omiffis pluribus, quos recentent hi, ac plenius Salced. *num. 2.*

23 His favor, quod de jure quoties aliquid cognatis, seu familiæ relinquitur, ut in eo succedatur ex ordine, semper proximiores præferuntur: & hoc ipsum etiam testator explicuerit, non poterit representationis exclusionem operari; nam ut vulgò fertur; expressio ejus, quod tacitè inest, nihil operatur, *l. 3. C. de fidejussor. cum aliis, quæ refert Barbosa axiom. 89. n. 15.*

Verf. Quarto, ubi fideicommissum.

24 Secunda conjectura adjicitur, cum testator expressit, quod in fideicommissum succederent vocati, servata gradus prærogativa; nam ex hoc præsumitur representationem explodere. Ita, re late discussa, tenet cum aliis Salced. *d. lib. 3. cap. 10. num. 10.* adversus Molin. *de primog. lib. 3. cap. 8. n. 17.* Castill. *d. cap. 19. num. 317.* Guttier. *d. quæst. 67. num. 45.* Menoch. *num. 20.* & alios quos laudat Salced. *num. 1.* Et hæc sententia quoad

majoratus extra dubium habetur: sed quoad fideicommissa satis est ambigua. Addit. ad Molin. *ubi proxime, sub n. 15. ad 18.* Adjunge Amat. *d. resol. 1.* ac vide D. Covar. infra, *vers. Oñavò,* ubi ego *num. 19.*

Verf. Quintò, idem erit.

25 Tertia conjectura est, cum testator certum gradum personatum vocat ad successionem, veluti filios, aut fratres; tunc enim cessat representationis auxilium. D. Solorz. *de jur. Indiar. tom. 2. lib. 2. cap. 19. num. 3.* Sesse *deci. 64. n. 110.* Cancr. *variar. p. 1. cap. 5. n. 13.* Salced. *sup. cap. 9. num. 46.* Tondut. *resol. civil. cap. 99. num. 5.* Cevall. *comm. cont. comm. quæst. 762. num. 106.*

Verf. Sextò constat.

26 De his, & de aliis conjecturis, per quas excluditur in fideicommissis representatio, consulas Salced. *d. cap. 9. per tot.* Menoch. *lib. 4. præf. 95. ex n. 14.* Molin. *sup. lib. 3. cap. 8.* Cevall. *sup. à num. 105.* Mant. *de conject. lib. 8. tit. 9. à n. 3.* De præsumptionibus contrariis, quæ representationem inducunt, vide Menoch. *ex num. 33.* Salced. *cap. 8. per tot.*

27 D. Covar. hic aliam deducit conjecturam obnoxiam representationi, ex *l. Cum ita, §. In fideicommissis, de legat. 2.* nam si quis dum familiæ per fideicommissum bona tribuit, cognatos quosdam nominatim, & alios nomine collectivo vocaverit, ut si dicat: *Relinquo Titio, & Seio filiis meis, illisque proximiores ex mea familia substituo;* quanquam unus ex nominatim vocatis debeat, liberis relicti, hi non subrogabuntur ad successionem loco parentis, sed alter nomine proprio vocatus integrè fideicommissum percipiet, representatione cessante: quod similiter procedit, si nepotes, nominatim patribus, avus substituerit, de quo Menoch. *d. præf. 95. n. 23.* Salced. *d. cap. 9. ex n. 16.* qui posteriorem casum de liberis substitutis à priorè distinguit *num. 20.* volens ut nepotes substituti cum patruo concurrant: non sic ubi generaliter ut proximiores collectivo nomine vocarentur, nullà gradus certi factà mentione. De alia simili conjectura agit idem *ex n. 39.*

Verf.

Verf. Septimò, hinc constat.

28 Quoties testator filios, & nepotes ad fideicommissum vocaverit, ita ut appareat diversos gradus ad succedendum constituere voluisse, tunc decedente uno ex filiis, liberi ejus non admittentur per representationem, ex voluntate testatoris.

Verf. Octavò, est advertendum.

29 Docemur hic, locum fieri representationi in fideicommissis, ad quod cognati nomine collectivo vocantur, etiam si testator caverit, ut in successione gradus prærogativa servetur: quod verum si ab ascendenti, vel fratre talis dispositio procedat, & hoc adversatur traditis per nostrum Præsidentem supra, *vers. Quarto,* ubi aliorum retulit opinionem. Sed contraria, quam sequitur, placuit Molinæ, & cæteris à me laudatis *num. 24.*

Verf. Nonò, seclusa.

30 Tandem resolvit D. Covar. representationem in hujusmodi fideicommissis admitti ab ascendenti, vel transversali in primo gradu relicti, nisi ex conjecturis appareat, testatorem voluisse illam excludere. Sic tenet communis, quam tuentur recenti supra, *n. 17.*

Ad Num. 5.

31 Representatio in successione ascendenti ultra pronepotem ad ulteriores quovis gradus absque ulla restrictione protenditur. Molin. *de primogen. lib. 3. cap. 7. n. 6.* Menoch. *lib. 4. præf. 95. n. 6. & 7.* Ant. Gom. *variar. lib. 1. cap. 1. num. 15.* Peregrin. *de fideicommissis. art. 21. num. 6.* Greg. Lop. *in l. 3. gloss. 7. tit. 13. p. 6.* Mynsinger. *in §. Cum filius, Inst. de heredit. que ab intest. defer.* Molin. *de just. & jur. tract. 2. disp. 626. num. 1.* Pichard. *in princ. tit. de heredit. que ab intest. defer. §. 2. num. 18.* Cancr. *variar. part. 1. cap. 5. num. 6.* Cevall. *comm. cont. commun. quæst. 762. n. 33.* Castill. *controvers. lib. 3. cap. 19. num. 62.* Salced. *de representat. lib. 2. cap. 18. num. 12.* apud quem plurimi, ubi disputat, & contra sentientes laudat *num. 2.*

32 Quæ communis, ac tenenda sententia ita procedit, ut si casus daretur, ab-

nepos, aut ulterior descendens succederet per representationem cum patruo magno testatoris filio, cæteris ascendenti de medio sublatis. Greg. Lop. *ubi sup. Matienz. in l. 1. gloss. 4. num. 14. tit. 8. lib. 5. Recap.*

33 Utrum representationis gaudeant privilegio filii legitimati Principis reposito, adoptivi, & naturales, inquit Salced. *d. l. 2. cap. 8. cum segg.* Sed quoad successionem fideicommissi, de quo agimus, adoptivos omnino extraneos à sanguine testatoris, repellendos esse probatur ex *l. Fideicommissum 76. de condit. & demonstrat. l. Si ita 51. in fin. de legat. 2.*

34 In ascendenti nullum est representationis beneficium, sed proximior defuncto in solidum admittitur, *l. 4. tit. 13. p. 6. authent. de hered. ab intest. venient. §. Si igitur,* Greg. Lop. *in d. l. 4. gloss. 4. in fin.* Ant. Gom. *in l. 6. Taur. n. 6.* ubi rationem reddit duplicem. Castill. *d. cap. 19. n. 54.* Salced. *fusè probans supra, lib. 2. cap. 19. à num. 6.*

Verf. Decimò apparet ferè.

35 Monemur, ut quoties de succedendo per representationem controvertitur, voluntatem testatoris sedulo observemus, à qua pender representationis beneficium. Vide laudatos supra, *num. 21.* & quæ prænotavimus *ibi.*

Ibi: Atque item an illud sit verum.

36 Tradiderat D. Covar. initio hujus versiculi, quod ut representationis privilegium competat ad succedendum, necessario desideratur testatorem fuisse ex ascendenti, patruum, amitam, aut materteram ejus, qui per representationem cum proximior admitti contendit. Deinde subjungit, quod oportet disquirere, an verum habeat quod fertur de proximitate ultimi possessoris ad succedendum in fideicommissis familiaris relicti.

37 Quod quidem non abs re Sapientissimus Præsul animadvertit, ac monet; nam admiffa opinione, de qua supra, *num. 2.* quæ tenet, non ex persona testatoris, sed ultimi possessoris proximitatem judicandam esse, consequens est, ut ex eadem regularetur descendencia, & gradus ad representationem. Molin. *de primogen. lib. 3. cap. 7. num. 7.* Unde evincere

nire potest, ut licet litigans non sit ex descendens testatoris, nec nepos ex fratre, per representationem cum patruo succedat, modò ab ultimo possessore descendat, vel sit nepos ex fratre, aut sorore ipsius: quod facillè, ac sæpe contingere solet. Ponamus Scium vocasse fratrem ad successionem, primo qui deceffit filio, ac nepote ex alio superstitibus: hic quoad testatorem collateralis est, quoad ultimum possessorem descendens, & secundùm D. Covar. representationis non gaudebit beneficio, cum non sit ex liberis testatoris, nec illi ex latere in primo gradu conjunctus: quod secus erit juxta oppositam opinionem respicientem ad personam ultimi possessoris, & juxta illam necesse non est, quod testator ascendens sit litigantis patruus, avunculus, amita, aut matertera, ut per representationem succedere valeat, licet aliud D. Covar. nos docuerit, qui ex propria sententia loquitur, quam tenuit supra, num. 3. vers. *Secunda conclusio*. Hæc deduximus ex traditis per Molin. d. cap. 7. n. 7. & 8. & per Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 627. num. 9.

Ad Num. 6.

38 Inter cæteras quæstiones, quæ acris mentes Juris Interpretum contorquere solent, illa caput effert de patruo & nepote, dum inquiritur quis eorum præponatur, alterum excludens à fideicommissio jure primogenii familie relicto, ut bona in illa perpetuè indivisibilia persistant: de qua disserunt plurimi, quos recensuit Castill. *controvers. lib. 3. cap. 19. num. 104.* Nepotis partes cum D. Covar. tuentur Molin. d. lib. 3. cap. 6. n. 3. Tiraq. de jur. primogenit. quæst. 40. num. 11. Fachin. *controvers. lib. 6. cap. 2. Amat. variar. resol. 1. num. 53.* Mangil. de impu. cap. 77. Ant. Gom. in l. 40. Taur. n. 65. Guttier. *Practicar. lib. 3. quæst. 67. n. 2.* Thefaut. *forens. quæst. 35.* Pichard. in princ. *Inst. de hered. qua ab intest. defer. §. 3. de represent. in Hisp. primog. n. 18.* Cancr. *variar. part. 3. cap. 21. à n. 289.* Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 626. num. 14. Gratian. *disceptat. cap. 456. à princ.* Peregrin. de fideicom. art. 21. n. 16. Mantic. de conjectur. lib. 8. tit. 10. num. 9. Cevall. *commun. cont. comm. quæst. 197. à num. 3.* Azeved. in l. 5. num. 1. tit. 7. lib. 5. *Recop. & apud ipsos plurimi, & apud Salced. lib. 2. cap. 3. num. 1.*

Ex quibus tam Jure communi, quam Regio nostro causa nepotis potior habetur, ut magis communiter tenent Scribentes, testante Castill. d. cap. 19. num. 104. in fin. ac ferè ubique gentium ita servatur. Molin. *ubi proximè*: & in Hispania talis viget consuetudo. Avendañ. in l. 40. Taur. gloss. 5. num. 9. Addit. ad Mol. *ubi sup.*

Verf. Nec tamen dim.

Pro patruo adversus nepotem, & 40 proximam conclusionem certant Cost. tract. de success. patr. & nepot. part. 2. ubi latissimè disputat, Spin. de testam. gloss. 19. n. 62. Valasc. de jur. emphyteut. q. 50. n. 20. Duran. de art. testand. tit. 3. caut. 8. Salced. de represent. lib. 2. cap. 3. n. 3. etsi limitet cum nepos ante patruum nascitur, quod rarò contingit, ut ipse inquit. Alios pro hac opinione præter Sa'cedum ibi, n. 2. laudat Tiraq. d. q. 40. num. 15. & Cevall. *ubi proximè*, & num. 1. & 2.

Sunt præterea qui diversis distinctionibus inventis, ad amicitiam pugnantem sententiam reducere satagunt, quorum meminit Salced. eod. cap. 3. num. 3. Sed indistinctè prior est amplectenda.

Ibi: Præsertim quod And. Tiraq.

Plures ex neotericis de hac quæstione agentes recenset Castill. d. cap. 19. præcipuè Emman. Cost. tract. de patr. & nepot. Ant. Gom. in l. 40. Tauri, n. 65. Salced. d. cap. 3. Avendañ. in l. 40. Tauri, gloss. 5. cum seqq. Afflic. in rubric. de success. feud. Gamma decisi. 308. Fufar. de substitut. q. 485. ex n. 1. & alii ex prælaudatis nuper, n. 38.

Verf. Ipse verò, seclusa etiam lege.

Pro nepote D. Covar. resolvit, amplexus opinionem frequentius receptam, cui adhærent recens supra, n. 38. Sed inter illos controversitur, an nepos patruum repellat per representationem, substitutionem, aut transmissionem: de quo Molin. d. disp. 626. n. 14. Pichard. *ubi sup.* à n. 18. Molin. d. cap. 6. n. 36. & ibi Ad-dition.

Verf. Etenim qui primogenitum.

Varias pro nepote rationes expendantur 44

dunt qui hac de re disputationi operam dederunt: at hanc sequitur, ac laudibus extollit Castill. *controv. lib. 3. cap. 19. n. 106. & 107.* ubi ait, quod usque ad tempora nostri Præsidis latuit vera & genuina ratio decidendi ad l. 40. Tauri, quæ hic redditur, de qua Molin. d. cap. 6. à n. 29. Guttier. *Practic. lib. 3. q. 66. n. 17. & q. 67. n. 20.* Avendañ. in d. lege regia, gloss. 1. n. 15. & gloss. 16. n. 2. & alii apud Addit. ad Molin. *ubi proximè*. Ex quibus deducitur, quod statim ac nascitur qui ad primogenium vocatur, lineam constituit, cui, posterisque suis jus quærit, ut eo gradu, & ordine succedant, quo ipse, si viveret, posset succedere; ideo dum ista linea persistit, alii locus non dabitur, nec per obitum primò occupantis lineam jus ejus posteritati quæsitum expirat, imò quicquid primogenitus ex illa, ut vocatus à testatore, debet admitti, si sit ex liberis, si ex transversalibus ultimi possessoris, sicut Taurina constitutione deciditur.

Verf. Prima Taurina legis pars.

45 Quam pro ignavis nostri Hispani idiomatis ita in Latinum vertit Anton. Gomezius: *In successione majoratus etiam si major natus filius ex vivo decedat, eo vivente, qui majoratum tenet, aut illo, ad quem pertinet, si ejusmodi major natus filium, nepotem, aliumve descendentem reliquerit legitimum, hi suo ordine præferantur filio secundo ejus, qui majoratum tenet, aut illius, ad quem pertinebat.*

46 Pro cuius legis enucleatione consulendi Ant. Gom. & Avendañ. eam ex professo interpretantes, necnon Matienz. in l. 5. tit. 7. lib. 5. *Recopilat.* quæ est eadem cum Taurina, ubi & Azeved. Guttier. *sup. d. q. 66. & 67.* Molin. d. cap. 6. n. 29. cum seqq. Castill. *controv. lib. 3. cap. 19. à n. 86.* Pichard. in princ. *Inst. de hered. qua ab intest. defer. §. de representat. in Hispanor. primog.* Salced. de representat. lib. 2. cap. 29. ex num. 12. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 626. à n. 12. Videas legem ultimam, tit. 7. lib. 5. *Recopilat.* qua Taurina constitutio declaratur, de qua inferius.

47 Duplex casus distinguitur. Primus, cum institutor, seu possessor majoratus duos, aut plures filios habens obiit: deinde primogenitus, qui successit, fato cedit, filio, aut alio descendente relicto: hic proculdubio ex lege 2. tit. 15. p. 2. & nostra Taurina patruum excludet. Molin. d. cap. 6. in princ. & omnes.

Secundus est casus (de quo ardua de jure communi controversia vertebatur,) si vivo majoratus possessore primogenitus obierit, relicto filio, & fratre secundogenito: & huic ille nepos præponitur in successione, ex lege 40. Tauri sic expressè disponente, ut observant Molin. d. cap. 6. n. 30. Ant. Gom. in d. l. 40. Tauri, n. 65. vers. *Sexto*, & quidem. Matienz. in d. l. 5. *Recop. gloss. 1. num. 1. & 2.* Cevall. *commun. cont. comm. q. 762. n. 180.* Fachin. *controvers. lib. 6. cap. 2. in fin.* Guttier. d. lib. 3. q. 67. n. 22. Micr. de majorat. part. 2. q. 6. n. 19. Pichard. *ubi proximè*, n. 18. Salced. de representat. lib. 2. cap. 30. n. 15. & alii laudati pronuper, & supra, n. 38.

Hoc verò jus representationis in regni successione adversus legem 2. tit. 15. p. 2. à parente editam, violavit D. Sancius IV. nam ejus nepotibus ex Ferdinando primogenito de la Cerda, Infantibus vulgò nuncupatis, qui vivente Ildefonso patre decefferat, regnum usurpavit, quod suæ posteritati reliquit, sicut prænotatur supra, cap. 1. num. 79.

Ad Num. 7.

Lex Regia Tauri representationis beneficium induxit, etiam si patruus nepote major ætate sit, quod supponunt omnes recens supra, n. 38. & 46. præsertim qui docent, nepotem ex filio fratris, vel ulteriorem, venire si posset, patruo magno præferendum. Pat. Molin. supra, n. 12. vers. *Ex his præfetto*, Matienz. in d. l. 5. gloss. 3. n. 3. quis enim vidit quod nepos major natu, quàm magnus patruus existat. Alioqui si Taurina decisio restringeretur ad casum, quo nepos ætate major patruo foret, inanis redderetur, vel quasi, quia rarò contingit: Salced. lib. 3. cap. 3. in fin. nec jura adaptantur ad insolita, sed ad ea quæ frequenter eveniunt, l. Nam ad ea 5. de legib. Non tamen otiosè id D. Covar. advertit ad nostræ legis declarationem, quia in quæstione patris, & nepotis quidam distingere, ac patruus sit major natu nepote, vel è contra. Salced. *ubi proximè*, Cevall. ex Bald. supra, num. 125. Costa de patr. & nepos. pag. 50.

R r Ibi:

Indiar. tom. 2. lib. 2. cap. 16. n. 19. l. Cohæredi 41. §. Cum filia, de vulgari.

6 Quoad tertiam speciem transversalium inter nollitates controversi solet, an per representationem successio majoratum deferatur ex lege quadragesima Tauri. Inficiantur aliqui non modicæ autoritatis, ut Greg. Lop. & Ant. Gom. quos refert Salced. de representat. lib. 2. cap. 29. n. 34. & Azeved. in l. 5. n. 2. tit. 7. lib. 5. Recop. Sed affirmativam cum nostro Præfule tumentur Molin. de primogen. lib. 3. cap. 7. n. 10. Matienz. in d. l. 5. Recop. gloss. 4. n. 4. Azeved. ibi. n. 2. in fin. Guttier. practicar. lib. 3. q. 66. n. 13. ubi disputat, Humada in l. 2. gloss. 17. n. 7. & gloss. 18. n. 2. tit. 15. p. 2. Pat. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 627. n. 9. Costa de patr. & nepot. part. 2. à n. 29. & part. 3. n. 59. Castill. controvers. lib. 3. cap. 19. n. 90. & 91. qui latè probat ex pluribus, in hujusmodi transversalibus representationem in infinitum procedere.

67 Ille casus in difficili est, an ea representatio locum in transversalibus istis obtineat, si quis ex vocatis obierit, filio relicto, cum nunquam primum gradum successio tenuerit, juxta exemplum supra positum, n. 56. qua in specie quoad transversales non admitti representationem, ut nepos patrum excludat, placuit Pichard. in princ. Inst. de heredit. qua ab intest. deser. §. 3. de representat. n. 31. vers. Secus autem, Ceval. com. cont. commun. q. 762. n. 128. 182. cum seqq.

68 Verùm ea sententia dubia redditur ex eo quod lex Taurina omnino transversales descendentes quoad representationem adæquavit, ut præter alios observat Molin. d. cap. 7. num. 10. Cum igitur in casu proposito descendentes per representationem succedat, ut ipse tenet Pichardus, & cum D. Covar. prænotavimus supra, num. 56. qua ratione aliud de transversalibus respondendum?

Verf. Hanc verò sententiam.

69 Adde laudatos supra, num. 66. præfertim utrumque Molinam, Castillum, Guttierrez, & Costam, qui illam suam opinionem pluribus tumentur fundamentis, ex quibus tenendum est, quod apud nos in omni majoratus successione etiam inter transversales representatio debet admitti, ita ut semper filius præ-

mortui primogeniti loco parentis subrogatus patrum secundogenitum repellat, nisi aliud expresse institutor, sicut ex mox dicendis apparebit.

Verf. Sed & primus.

De representatione, ac successione transversalium in Hispania quoad primogenia, pluribus egerunt recenti per Addit. ad Molin. de primog. lib. 3. cap. 7. sub num. 10. & 11. & per me supra, numero 46.

Verf. Tertia Taurina legis pars.

Prosequitur Antonii Gomezii versio 71 ibi: Nisi aliud fuerit constitutum per illum, qui majoratum instituit, aut ordinavit; nam in ejusmodi casu præcipimus, ut voluntas institutoris servetur.

Ad cuius clausulæ explanationem anno 1615. sub Rege Philippo III. condita est lex ultima, tit. 7. lib. 5. Recop. qua cavetur, ne representatio in majoratum successione excludatur, nisi expressim id disposuerit institutor, expulsi omnibus conjecturis, etiam apertissimis, atque evidentibus: quod utique in vinculis jurepatronatus, ac anniverfariis observari jubetur.

In successione majoratus quoad representationem admittendam, vel excludendam, in primis respicere oportet ad mentem fundatoris, de qua ubi constituerit, ea necessario servanda erunt, quæ illi placere, etiam si Taurinæ constitutioni opponantur: alioqui quoties voluntatis oritur probabilis quæstio, legali dispositioni standum est, cui institutor se conformasse præsumitur. Molin. de primogen. lib. 3. cap. 8. à princip. Salced. de represent. lib. 1. cap. 13. num. 6. Azeved. in l. 5. n. 4. & 5. tit. 7. lib. 5. Recop. Pat. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 629. num. 1. Peralta in rubric. de heredit. instit. n. 122. Castill. contrrov. lib. 3. cap. 19. n. 284.

Licet quondam ad exclusionem representationis sufficerent manifestæ præsumptiones, præsertim si à verbis ipsius authoris majoratus orientur, Molin. d. cap. 8. n. 5. Azeved. num. 5. Salced. ex num. 12. & alii plures ex pronunper recentis, quos Salcedus congerit, num. 16. Hodie tamen expressa legis Taurinæ derogatio desideratur, atque ita debet institutor palam representationem verbis indubitatis prohibere,

bere, ut pro forma traditur in d. l. fin. tit. 7. lib. 5. Recop. observat Salced. n. 19.

Ad Num. 11.

75 Agitur de conjecturis, ex quibus sublata representatione credebatur, pensata mente disponentis, & illa rejicitur præsumptio, si quis vocaverit primogenitum, & post eum fratrem secundogenitum; neque enim ex hoc ille præferetur nepoti ex primogenito in vita possessoris prædefuncto. Matienz. in l. 5. gloss. 6. num. 1. tit. 7. lib. 5. Recop. Solorzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 2. c. 19. num. 32. & Politic. Indiar. lib. 3. cap. 21. vers. Tunc autem est supplemento.

Ad Num. 12.

76 Decisio Consulti in l. Cum avus, de condit. & demonstrat. & similium nondum in ultimis voluntatibus, sed etiam in actibus inter vivos procedit, sicut in donatione. Anton. Gom. variar. lib. 1. cap. 5. num. 44. Padilla in l. Cum acutissimis, num. 11. C. de fideicommiss. Greg. Lop. in l. 10. gloss. 2. tit. 4. p. 6. Costa in cap. Si pater, verb. Absque liberis, num. 15. de testam. Menoch. lib. 4. præf. 89. num. 152. Fufar. de substitut. quest. 393. num. 50. Matienz. in l. 11. gloss. 4. num. 7. tit. 6. lib. 5. Recop. ubi Azeved. num. 28. Ant. Gab. commun. lib. 4. tit. de fideicommiss. concl. 2. num. 61. Pat. Molin. sup. tract. 1. disp. 190. in fin. Cancr. variar. part. 1. cap. 2. num. 85. quod ita verum, nisi in contractibus onerosis, ut Gregor. Lop. Molina, & reliqui prælaudati communiter observant.

Ibi: Idem etiam erit in donationibus.

77 Similiter in donationibus causâ mortis locus est decisioni dictæ legis Cum avus, Pat. Molin. num. 36. Costa num. 14. Ant. Gom. num. 33. Fufar. num. 47. Mantica de conjectur. lib. 7. tit. 10. num. 20. Ant. Gab. num. 19. Tiraquell. in l. Si unquam, verb. Donatione largitus, n. 250. C. de revocat. donat. Cancr. num. 84.

78 Sed & in commendis nostris Indiarum responsum Consulti admittendum scribit Solorzan. d. cap. 19. n. 32.

Verf. Quod si dixeris.

79 Hæc jam inoffenso pede procedunt,

extante dicta lege ultima, tit. 7. lib. 5. Recop. qua conjecturis omnibus ad extirpandum representationis beneficium aditum circumclusit.

Ibi: Illud fortassis quibusdam.

Ubi majoratus author cavet, ut succederet filius major superstes, controversitur utrum sit locus representationi: de quo consulendi Molin. lib. 3. cap. 8. n. 29. & ibi Addit. Castill. d. cap. 19. à num. 336. Salced. lib. 3. cap. 11. à princ. Pat. Molin. disp. 629. num. 9. apud quos plurimi.

Ad Num. 13.

In feudis ea distinctio recepta est, ut in hæreditariis per representationem succedatur, secus in illis, quæ ex pacto, & providentia deferuntur, ut videre licet apud Castill. de representatione agentem lib. 3. contrrov. cap. 19. à num. 223. Salced. sup. lib. 3. cap. 18. per tot. Sed & in mixto feudo locus erit representationi, cum ad illud non admittatur qui hæres non est. Hæc representatio in feudis procedit juxta juris communis regulas, scilicet in descendentes in infinitum, in transversalibus intra primum gradum. Salced. n. 15. & 16.

Sed si feudum apud nos jure majoratus concederetur, practica ubi decisio legis 40. Tauri, & legis ultimæ, tit. 7. lib. 5. Recop. quanquam in illa mentio feudi non fiat; sat enim est sub ratione legis, ac legislatoris mente comprehensa, & sic docet D. Covar.

Ibi: Et in dubio tale censerit debet.

Feudum in dubio hæreditarium præsumitur, quod tamen absque controversia non est. Vide quæ tradidimus in addit. variar. lib. 2. cap. 18. num. 67. & 68.

Verf. Sic & in emphyteusi.

Quoad emphyteusim ecclesiasticam, vel laicalem, utrum per representationem successor admittatur, fuscè dissentunt Salced. de repræs. lib. 3. cap. 17. per tot. Castill. d. cap. 19. n. 237. cum seqq. Matienz. in l. 5. gloss. 6. num. 3. tit. 7. lib. 5. Recop. Illud compertum apud nos

habetur, ut si ad instar majoratus succedendum sit in emphyteusi, fiat locus repræsentationi, ut cum D. Covar. ac pluribus afferemus infra, n. 89.

Verf. Sed & in jure.

85 De jurepatronatus libertorum latissimè Salced. d. lib. 3. cap. ult. à princ. De jurepatronatus ecclesiastico idem Salcedus egit à num. 73. Castill. d. cap. 19. num. 250. cum seqq. Pichard. in princ. Instit. de hered. quæ ab intest. defer. §. 3. de repræsentat. num. 25. Matienz. in d. l. 5. gloss. 5. num. 6. Avend. in l. 40. Tauri, gloss. 2. num. 63. 64. & repræsentationem admittendam regulariter tenet Salced. num. 74. qui plures refert, limitationibus adhibitis.

86 In anniversariis an detur locus repræsentationi, inquit Salced. lib. 3. cap. 3. per tot. ubi etiam de capellanis: & anniversariorum meminit lex ultima, tit. 7. lib. 5. Recop. quæ in illis repræsentationem supponit.

87 Repræsentatio observatur in Comendis Indorum, licet perpetuè non concedantur, sed ad vitam impetrantis, & primogeniti illius duntaxat, exclusis transversalibus omninò: uxor tamen, deficientibus liberis, viro primo commendatario succedit, qui si decedat, nepote ex primogenito, & filio secundo relicto, hic excluditur, nepote per repræsentationem succedente, Matienz. in l. 5. gloss. 5. n. 11. tit. 7. lib. 5. Recop. Solorzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 2. cap. 19. n. 14.

88 In vinculis perpetuis repræsentatio quoque versatur, ut plenissimè, pluribus laudatis, probat Salced. d. lib. 3. cap. 5. num. 14. & per tot. disputans an hæc vincula absque Regis facultate familiaris instituta, verè sint majoratus, quod affirmativè resolvit. Adde legem finalem, tit. 7. lib. 5. recop. ubi in ejusmodi vinculis repræsentationem, sicut in majoratibus, admittit Castill. d. cap. 19. num. 277.

Verf. Ego verò ad hujus.

89 Quoties in Hispania feudum, emphyteusis ecclesiastica, vel privata, jurepatronatus, & alia hujusmodi familiaris jure primogeniti deferuntur, ut ad unum sine divisione deveniant, succedent vocati per repræsentationem, juxta formam legis 40. Tauri, & legem ul-

timam, tit. 7. lib. 5. recop. Ita cum D. Covar. docent Molin. de primog. lib. 3. cap. 7. num. 19. Castill. cum pluribus d. cap. 19. num. 249. 250. & 277. Salced. de repræsent. lib. 2. cap. 3. num. 13. Ant. Gom. in d. l. 40. num. 65. in fin. Pat. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 627. n. 13. Cevall. commun. cont. comm. q. 762. n. 22. & 23. Matienz. in l. 5. gloss. 5. num. 7. tit. 7. lib. 5. recop. Padilla in rubric. ex n. 8. C. de fideicomma. Avendañ. in l. 27. Tauri, gloss. 1. n. 1.

Præterea in bonis, quæ Rex jure majoratus alicui, ejusque successoribus confert, per repræsentationem nepos patruo præponitur secundum regiatum constitutionum dispositionem: de quo latè Salced. supra, lib. 3. cap. 13. per tot. Solorz. d. lib. 2. cap. 16. n. 88.

Verf. Alioqui ubi non jure.

Si non jure primogeniti, sed aliis bona assignentur familiaris, ut inter vocatos dividi possint titulo emphyteusis, feudi, aut jurepatronatus, quoad repræsentationem D. Covar. ad ea quæ prædocuerat sub isto capite, Lectorem remittit, cujus vestigia & ego repetens, nihil prænotatis addere apud me constitui, præsertim cum huic repræsentationis tractatu sedulus operam dederit Blasius Robles Salcedo, à quo quicquid hic desideratur, exhaustire cuique licebit.

SUMMARIUM.

- 1 Dispositio conditionalis in ultimis voluntatibus expirat morte ejus, cui aliquid relinquatur: non sic in contractibus, nam existente conditione post mortem contrahentium, regulariter sortiuntur effectum, & n. 23. & 24.
- 2 Contractus celebrati sub casuali, aut mixta conditione transeunt ad heredem: secus si sub potestativa, secundum communem.
- 3 Si cui aliquid præstandum est conditionis implende causâ, si decesserit, an promissum, seu relictum sub ea conditione dandi debeatur?
- 4 Expenditur pro communi lex Si decem, de verb. oblig. & interpretatur, n. 42.
- 5 Argumentum à contrario sensu est in jure constantissimum.

6 Adducitur

6 Adducitur pro communi lex Qui Romæ §. Augerius, de verb. oblig. Sed rejicitur n. 32. cum seqq.

7 Similiter inducitur lex Fidejussor obligari, §. fin. de fidejussor. n. 7. cui satisfit n. 48.

8 Condicio specificè est adimplenda: cui argumentationi respondetur num. 49. Vide n. 21.

9 Alia ratio pro eadem opinione perperditur.

10 Contractus sub conditione potestativa transeunt ad heredem stipulatoris, per quos conditiones impleri possunt, nisi persona contrahentis cohereant.

11 Referuntur jura, quibus hac opinio probatur, & num. seqq.

14 In conditionibus potestativis utrum sit retrahenti locus?

17 Potestativa conditiones, quæ persona non adherent, per alium impleri queunt.

20 Condicio potestativa si per heredem impleatur, specificè adimpleta censetur, nisi persona cohereat. & n. 21.

22 Ex voluntate disponentis provenire potest, sicut ex natura conditionis, ne hæc per heredem possit impleri.

25 Condicio, si alius meliorem conditionem attulerit, casualis est, ideo sic pendente contrahens decesserit, contractus conditionalis transit ad heredem.

26 Hæres, in quem transit contractus sub potestativa conditione initus, eam in forma specificâ debet implere.

27 Non est idem, impleri conditionem cum heredem illius, cum quo erat implenda, ac impleri per heredem ejus, cui erat apposta.

29 De intellectu legis Si decem, de verb. oblig. & num. 30. 40. & seqq. ac de stipulatione sub conditione, Si pesterio, ibid.

31 Conditionem potestativam implere quandoque an sufficiat: & vide numero 24.

32 Explanatur lex Qui Romæ, §. Augerius, de verb. oblig. & num. seqq. ad 39.

43 Dies incerta pro conditione habetur.

46 De promissione dandi, Si voluerit, vel cum voluerit promissor.

47 Quid si hæres gravetur, ut det cum voluerit.

48 Respondetur ad legem Fidejussor obligari, §. fin. de fidejuss. quæ pro communi inducebatur.

49 Conditiones quando per aquipollens possunt impleri, & n. 50.

52 Qui negligit diu implere potestativam conditionem, non videtur contractui renunciare.

53 Impleri potest conditio ex voluntate contrahentium cum heredem illius, cui aliquid dandum, aut faciendum convenerat, & n. 59.

54 Actus est conditionalis ex mente agentium nisi verba deficiant, quæ importent conditionem.

55 Explanatur lex Fidejussor, §. ult. de fidejussor.

56 Contractus quando incipiat à conventionem, & quando à conditionem.

57 Etiam in stipulationibus conditio potestativa persona non coherens per heredem impleri potest.

58 De jure nostro regio omnis verborum solemnitas in stipulationibus est deleta, & solum voluntas perpenditur.

CAPUT XXXIX.

Ad Num. 1.

Quævis in ultimis voluntatibus relicta sub conditione qualibet ad hæredes legatarii, vel fideicommissarii minimè transmittantur, si illa pendente legatarius, seu fideicommissarius decesserit: aliud tamen in contractibus observatur; etenim spes percipiendi quod conditionaliter est promissum, in successoribus transit, nisi nulla eorum inter contrahendum mentio fiat, ut purificata conditione ex contractu agere valeant, quod discrimen nos docet D. Covar. infra, num. 4. ubi exortabitur n. 23. & 24.

Hoc quidem de contractibus prænotatum quoad conditiones casuales, ac mixtas certissimi juris est. Salgad. Labyrinthi. credit. part. 1. cap. 33. num. 14. Circa potestativas verò acriter disceptatur, an mortuo stipulatore dum conditio pender hujusmodi, hæres ejus parens illi, promissum antecessori exigere permittatur. Et facultatem istam implendi conditionem hæredi non competere, stipulationemque evanescere, sustinent communiter Scribentes in l. Si decem 48. de verb. obi. & præter eos Tusch. lit. C. concl. 594. num. 5. Ant. Gom. variar. lib. 2. cap. 11. num. 36. Greg. Lop. in l. 12. gloss. ult. tit. 11. p. 5. Boër. decis. 182. à num. 23. Gail. lib. 2. observ. 2. num. 3. D. Solorz. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 2. cap. 11. ex num. 38. Fufar. de subbit. q. 454. num. 42. Fatim. in praxi,

praxi, q. 25. num. 147. Peregrin. de fideicom. art. 16. num. 125. Barbosa in rubric. num. 35. solut. matrim. Larrea alleg. ffc. 98. num. 7. Donell. lib. 15. cap. 12.

Ibi: Sed etsi moriatur ipse.

- 3 Si is cui aliquid dare oportet, conditionis implendæ causâ decedat antequam præstetur, extinguatur promissionis obligatio. Cujac. in l. Si quis 57. ad fin. de verb. oblig. Sed in ultimis voluntatibus pro impleta haberi conditionem, nisi mors à tertio illata probetur, scripsit Menoch. lib. 4. præf. 183. à n. 9. Castill. controvers. lib. 4. cap. 25. num. 74.

Verf. Primus locus est.

- 4 In primis ad stipulatur communi sententiæ Ulpiani responsum in l. Si decem 48. de verb. oblig. quod expendit Duaren. in l. Qui Roma, §. Augerius, eod. tit. de cuius interpretatione agendum cum D. Covar. infra, sub n. 6. ubi responderetur. n. 43.

Ibi: Nam & hac argumentatio.

- 5 Argumentum à contrario sensu in jure validissimè urget, l. 1. §. Hujus rei, ff. de offic. ejus cui mand. est jurisd. cum similibus, quæ congerit August. Barbosa tract. de loc. commun. loc. 27. numero 2.

Verf. Secundò, ad probationem.

- 6 Abs re quidem pro communi inducitur dictus §. Augerius, cum ibi Scævola de casuali conditione responderit, non de potestativa, ut observat Cujac. in l. Si quis 57. de verb. oblig. de cuius argumenti solutione vide D. Covar. inferius, n. 5. & nos à n. 32.

Verf. Tertio pro communi.

- 7 Simili ratione ad quæstionem minimè conducit textus in l. Fidejussor obligari 16. §. fin. de fidejussorib. cum ibi de potestativa conditione sermo non habeatur, sicut animadvertit Cujac. ubi proximè: erit ramen de ejus enucleatione differendum infra cum D. Covar. sub num. 6. verf. Item non oberis, num. 48.

Verf. Quarto, hæc communis.

Conditio in forma specifica debet impleri, nec eam per æquipollens verificari sufficit, l. Si ita quis 53. §. fin. de legat. 2. l. Fideicommissum 75. de condit. & demonstrat. l. Ex ea parte 121. de verb. oblig. l. fin. C. de iis qui ven. etat. impetr. Salgad. Labyrinth. credit. part. 1. cap. ult. num. 15. Gail. depac. public. lib. 1. cap. 7. num. 23. Pichard. in rubric. n. 15. Inst. de vulg. Ofwald. ad Donel. lib. 15. cap. 12. lit. A, Castill. controuv. lib. 4. cap. 24. num. 9. & alii plures, quos recenset Barbosa axiom. 48. n. 3. de cuius argumento D. Covar. infra, n. 7. ubi solutio traditur, & apud nos n. 49.

His & alia ratio pro communi adjicitur, scilicet quia cum stipulator cum posset, parere conditioni neglexit, à conventionem resiliere, ac obligationem remittere censetur. Solorzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 2. cap. 11. num. 39. Larrea alleg. ffc. 98. num. 7. quod tunc vel maximè obtinebit, si conditio facilè impleri queat, quæ nisi celeriter executioni tradatur, pro defecta habetur. Ant. Gom. variar. lib. 2. cap. 11. n. 36. verf. Ex quo inferitur, Tondut. quæstion. civil. cap. 67. num. 2. quod in contractibus non procedit, Donell. lib. 15. cap. 12. nec in hæredis institutione, Molin. de just. & jur. tract. 1. disp. 206. num. 14. Vide inf. n. 52.

Ad Num. 2.

Est altera opinio communi opposita, quæ habet, in contractibus facultatem implendi potestativam conditionem esse hæredi jure permissam, nisi talis sit, ut personæ contrahentis cohæreat. Ita sentiunt Cujac. in d. l. 57. ad fin. Alciat. in l. Si decem, num. 14. & 15. de verb. oblig. Pichard. in §. Ex conditionali, num. 13. verf. Non obstat quartum, Inst. de verb. oblig. Vin. ibidem, num. 7. Escobar. de ratiocin. cap. 34. num. 9. in fin. Ceval. commun. cont. comm. quæst. 727. num. 54. & 59. Ofwald. ad Donel. lib. 15. cap. 12. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 285. num. 5. Anton. Gom. d. num. 36. verf. vel aliter, & quarto: qui restringit quoad contractus onerosos, & in hac sententiâ refidet D. Covar. Quando conditio personæ cohæreat, tradidit Cancet. variar. part. 3. cap. 20. à n. 135.

Verf.

Verf. Primò, huic assertioni.

- 11 Conditionales contractus ad hæredes transire, probatur ex §. Ex conditionali, Inst. de verb. oblig. & aliis juribus mox adducendis sub num. 4. quæ cum indistinctè loquantur, & generaliter, non est à nobis distinguendum inter potestativam conditionem, & casualem, l. Non distinguemus 37. de recept. arbit. l. de pretio 10. de Public. in rem actione, Barbosa cum plurimis axiom. 136. num. 4. quod argumentum expendit etiam Duaren. in d. §. Augerius, num. 15.

Verf. Secundò ad idem.

- 12 Legis Si prædium 18. ff. de in diem addit. meminit ad rem Duaren. sup. numero 16. de cuius intellectu videndus Faber in rational. ibidem.

Verf. Tertio, est optimus.

- 13 Adde Duaren. ubi proximè, ac de interpretatione legis Necessario, §. Quod si pendente, de peric. & comm. rei vend. Faber in ration. ibi, Cujac. ad lib. 33. Pauli ad edict. Mantie. de tacit. convent. lib. 14. cap. 41. num. 10.

Ibi: In conditione casuali, vel mixta.

- 14 In conditione potestativa retroactionem excludi, communiter adnotari solet. Vela differat 21. numero 23. Tondut. quæstion. civil. cap. 67. num. 20. Amat. cum aliis variar. resol. 5. num. 3. quod generaliter verum non est, sed eo tantum casu, quo conditio, invito debitore, adimpleri non possit, veluti si quis centum promittat, si ipse Capitolium ascenderit: secus ubi purificatio conditionis non pendet à libera promissoris voluntate, ut si stipulator decem dederit, l. Potior 12. ff. qui potior. in pign. hab. Unde quoties conditio est in potestate creditoris, vel utriusque contrahentis, admittitur retrotractio, quæ rejici debet, si fuerit in potestate solius debitoris. Salgad. Labyrinth. credit. part. 2. cap. 20. num. 10. Metlin. de pignor. lib. 4. q. 22. num. 3. Petr. Barbosa in l. 1. part. 3. n. 33. ff. solut. matrim.

D. de Faria Covar. Enucl.

Verf. Quarto adversus.

Legem 2. C. de pact. int. emptor. contra communem sententiam objicit etiam Duaren. ubi proximè, cui pluribus satisfacere conatur Ant. Gom. sup. dict. cap. 11. num. 36. verf. Sed advertendum, de cuius textus expositione fusè Aug. Barbosa in collect. ubi nihil ad rem.

Verf. Quintò, ad probandum.

Huic rationi accedit, quod regulariter in omni contractu hæredes comprehensi censentur, etsi nulla eorum mentio fiat, l. 11. tit. 14. part. 3. l. Si pactum 9. de probat. Cum igitur conditio pars conventionis sit præcipua, à qua omnis dispositio pendet, & conditionalis contractus transeat ad hæredes, quare facultas adimplendi conditionem ei denegabitur, si hæc non personam, sed factum respiciat, velut dandi; nam verba, Si dederis, iuxta jus ita accipi debent, Si tu, vel heres dederis; sicut in cæteris pactioibus observatur.

Verf. Sextò, eidem opinioni.

Potestativæ conditiones, nisi personæ stipulatoris cohæreat, per alium adimpleri posse certi juris est. Gregor. Lop. in l. 7. gloss. 4. tit. 4. part. 6. Duaren. in l. Qui Roma, §. Augerius, de verb. oblig. num. 15. in fin. Molin. de just. & jur. tract. 1. disp. 206. num. 14. Escob. de ratiocin. cap. 34. num. 9. verf. Ex quibus, Cujac. in l. Si quis 43. & l. 57. ad fin. de verb. oblig. Cancet. variar. part. 3. cap. 20. num. 137. & 139.

Adjicit Duaren. ubi proximè, pro hac opinione legem Diem proferre 27. §. 1. de recept. arbit. qua deciditur non committi poenam ex compromisso, si hæres ejus qui iustus est dare, ante diem præscriptam obtulerit: unde deducitur, facultatem implendæ conditionis potestativæ hæredibus competere. Vide de Covar. infra. num. 7. verf. Ad idem est.

Ad Num. 3.

Amplectitur D. Covar. posteriores sententiam traditam supra num. 10. Consule ibi laudatos, præsertim Cujacium, Ofwaldum, & Duarenum.

Sl Licet